

22
CU

ciało/umysł

6-8 PAŹDZIERNIKA 2023

utulenia

ciało/umysł

22 Międzynarodowy Festiwal
Sztuki Tańca i Performansu

6–8 PAŹDZIERNIKA 2023

STUDIO teatr Galeria, WARSZAWA

embracing

22 International Festival
of Dance and Performance Art
6–8 OCTOBER 2023
STUDIO teatr Galeria, WARSAW

UTULENIA/Embracing

PL Świat staje się coraz bardziej standardowy. Duże spektakle i wydarzenia promują sprawdzone schematy i podtrzymują status quo, co prowadzi do utraty wrażliwości i uważności na rzeczy małe i ciche. Łatwo mieć wielkie nadzieje na lepsze jutro, ale dziś te nadzieje pryskają jak bańka mydlana wraz z wciąż trwającym upadkiem herosów, którzy tracą siłę i szybko odchodzą w niepamięć.

Pojęcia takie jak troska, równowaga i dobrostan w ostatnich latach, szczególnie po pandemii, zostały zawłaszczane przez główny dyskurs, stając się nierzadko częścią praktyk prowadzących do wyczerpania – stąd sceptyczne komentarze dotyczące tych pojęć. Jednak my chcemy być naiwni i cieszymy się ogromnie, że festiwalowe spektakle przywracają dla nas takie wartości jak troska, intuicja, inteligencja emocjonalna, miłość, współodczuwanie, wrażliwość, empatia, szacunek, uważność i współistnienie.

Na tegoroczną edycję zaprosiliśmy artystów, którzy zamiast komentować zdegradowany status świata, zapraszają do swojego, czasem ukrytego, cichszego, niejednoznacznego, wolno wyłaniającego się nowego świata. Nie ma w nim nierozwalnego związku odwagi i strachu, brak też dramaturgii konfliktu, tak popularnej w teatrze. Jest za to miejsce na rzeczywistość i akceptację, świadomą grę ze strukturami kultury i wyzwalanie się z jej więzów. Jest też szukanie ochrony we wspólnocie i w sobie samych.

Dzisiejszy taniec jest szczerzy, a choreografowie prezentowani na C/U nie ukrywają swoich opinii, często stając się bohaterami swoich opowieści. Zaproponowana perspektywa nie jest skupiona na samych artystach. Jest raczej zaproszeniem do spojrzenia i zapytania – w jaki sposób poprzez taniec możemy rozwinąć głębszą kulturę słuchania i zwiększyć naszą uważność wobec samych siebie i siebie nawzajem. Jak, opierając się na doświadczeniu osobistym, odnaleźć charakter ponadmiędzynarodowy, ludzki.

Jesteśmy też świadkami zmiany generacji, również w tańcu. Zastanawiamy się, jak pogodzić te dwa światy. Jak wyłonić nową rzeczywistość. Z jednej strony artyści czerpią z historii, ale przestają być niewolnikami starych formuł. Sięgają do nauki i literatury, by zgłębić potencjał współczesności. Inni angażują się w radykalny akt stwarzania siebie z siebie. Jeszcze inni z nowej, wzbogaconej perspektywy badają erotyczną moc wspólnoty.

Wydarzenia towarzyszące 22. C/U zadają pytania o ramy szeroko rozumianej troski. Co mamy do zrobienia? Rozpoczynamy dyskusję na temat zdrowia psychicznego ludzi tańca, będziemy formułować nowe standardy kultury pracy w tańcu, a także zaprosimy do zastanowienia się nad własnym rozumieniem i doświadczaniem troski, medytacji i uzdrawiania.

Z jednej strony taniec to niewielka społeczność, a z drugiej ciało przez niego reprezentowane jest wszechobecne. Ciało jest proste i oczywiste. Widzimy je. Spójrzmy, ile można z siebie wytworzyć. Jak stworzyć nową architektoniczną mapę? Jak przebudować ograniczenia i stereotypy na rzecz symetrii, harmonii i nowego rytmu?

Utulenia, które są tegorocznym hasłem, mogą być delikatnym gestem, ale ich prawdziwe znaczenie nabiera kształtu w doświadczeniu tańca. Utulenie to metamorfoza: to trwanie, ale i proces. W utuleniu jest relacja; to więcej niż przytulenie. To ruch obustronny, zaproszenie do wykonania gestu otwarcia wobec siebie samego i siebie nawzajem. Utulenie trzeba oswoić, bo to mocny gest, ale i niedający się utulić. Utulenie wymaga czasu, uwagi, zaangażowania, gotowości i odwagi. W ciele zaczyna się od ruchu ramion lub kolan, ale na głębszym poziomie zaczyna się od wyboru, ruchu serca, a potem nie wiadomo, co się wydarzy...

EN The world is becoming increasingly standardized. Large-scale performances and events promote established patterns and uphold the status quo, leading to diminished sensitivity and attentiveness to the small and quiet things. It is easy to harbor high hopes for a better tomorrow, but today those hopes are bursting like bubbles as heroes continue to fall. They lose their strength and swiftly fade into oblivion.

Concepts such as care, balance, and well-being have, in recent years and particularly after the pandemic, been appropriated by mainstream discourse, often becoming part of exploitative practices and thus drawing skeptical commentary. However, we want to embrace naïveté, and we are overjoyed that the festival performances give us back such values as care, intuition, emotional intelligence, love, compassion, sensitivity, empathy, respect, mindfulness, and coexistence.

For this year's edition, we have invited artists who, instead of lamenting the degraded status of the world, take you on a journey into their sometimes hidden, quieter, ambiguous, and slowly emerging new world. In this world, there is no inseparable connection between courage and fear, and there is no drama of conflict, so often portrayed in theatre. Instead, there is space

for reality and acceptance, a mindful engagement with cultural structures, and liberation from their constraints. There is also a focus on seeking protection in community and within ourselves.

Today's dance is sincere, and the choreographers showcased at C/U do not shy away from expressing their opinions, often becoming the protagonists of their own narratives. The proposed perspective isn't fixated on the artists themselves but is rather an invitation to observe and inquire how we can cultivate a deeper culture of listening and augment our mindfulness to ourselves and each other through dance. It is about finding a universally human character, founded on personal experience.

We are also witnessing a generational shift in dance. We ponder how to reconcile these two worlds and how to forge a new reality. On the one hand, artists draw from history, but they are no longer bound by outdated formulas. They delve into science and literature to unearth the potential of the present. Some engage in a radical act of self-creation, while others explore the erotic power of community from a renewed, enriched perspective.

The accompanying free events of 22 C/U pose questions about the framework of care in its broadest sense. What is there for us to do? We are initiating a conversation on the mental health of individuals in dance, we will establish new standards of work culture in dance, and we will invite you to reflect on your personal concept and experience of care, meditation, and healing.

On the one hand, dance forms a small community, but on the other, the body it represents is omnipresent. The body is straightforward and evident. We see it. Let's see how much we can create from the "self". How to generate a new architectural map and restructure limitations, steering stereotypes towards symmetry, harmony, and a new rhythm.

"Embracing", this year's theme, may appear to be a subtle gesture, but its true significance takes form in the experience of dance. An embrace is a metamorphosis, a steady journey, but also a process. It implies a relationship; it transcends a simple physical action. It is a reciprocal motion, an invitation to extend an opening gesture towards oneself and others. Any embrace needs to be tamed because it is a potent gesture, yet also elusive. An embrace demands time, attention, dedication, preparedness, and bravery. It begins physically, with a movement of the arms or knees, but on a deeper level, it begins with a choice, a stirring of the heart, and from there, who knows what may unfold...

Edyta Kozak

DYREKTOR ARTYSTYCZNA/ARTISTIC DIRECTOR

6.10.2023

SCENA/Stage

18:00 **CLAUSEN/DZIEMIDOK BESTSELLER** Malarnia
 PREMIERA/Premiere
 + SPOTKANIE/Aftertalk

20:00 **MARCO DA SILVA FERREIRA BISONTE** Duża
 PREMIERA POLSKA/Polish premiere

7.10.2023

18:00 **DOMINIKA WIAK MISSPIECE** Malarnia
 PREMIERA WARSZAWSKA/Warsaw premiere
MARTA WOŁOWIEC TENS
 + SPOTKANIE/Aftertalk

20:30 **MARCO DA SILVA FERREIRA BISONTE** Duża

8.10.2023

17:00 **DZIKISTYL COMPANY PAN ZARAZ** Malarnia
 PREMIERA WARSZAWSKA/Warsaw premiere
 + SPOTKANIE/Aftertalk

19:00 **SILVIA GRIBAUDI GRACES** Duża
 PREMIERA POLSKA/Polish premiere
 + SPOTKANIE/Aftertalk

6–8.10.2023MIEJSCE
/Location

10:00–22:00 **RUBIANE MAIA LET'S TALK ABOUT CARE | 200 QUESTIONS** Foyer
 – INSTALACJA/Installation

6.10.2023

10:00–14:30 **KASIA WOLIŃSKA JAK TAŃCZYĆ?** Modelatornia
 – WARSZTAT/Workshop

15:00–17:00 **AMY DRAPER MENSTRUAL CYCLE AWARENESS IN THE CREATIVE PROCESS** Modelatornia
 – WARSZTAT/Workshop

7.10.2023

12:00–14:00 **WELL-BEING. WELL-ART. WELL-DANCE** Modelatornia

15:00–17:00 – PANEL DYSKUSYJNY/Panel discussion

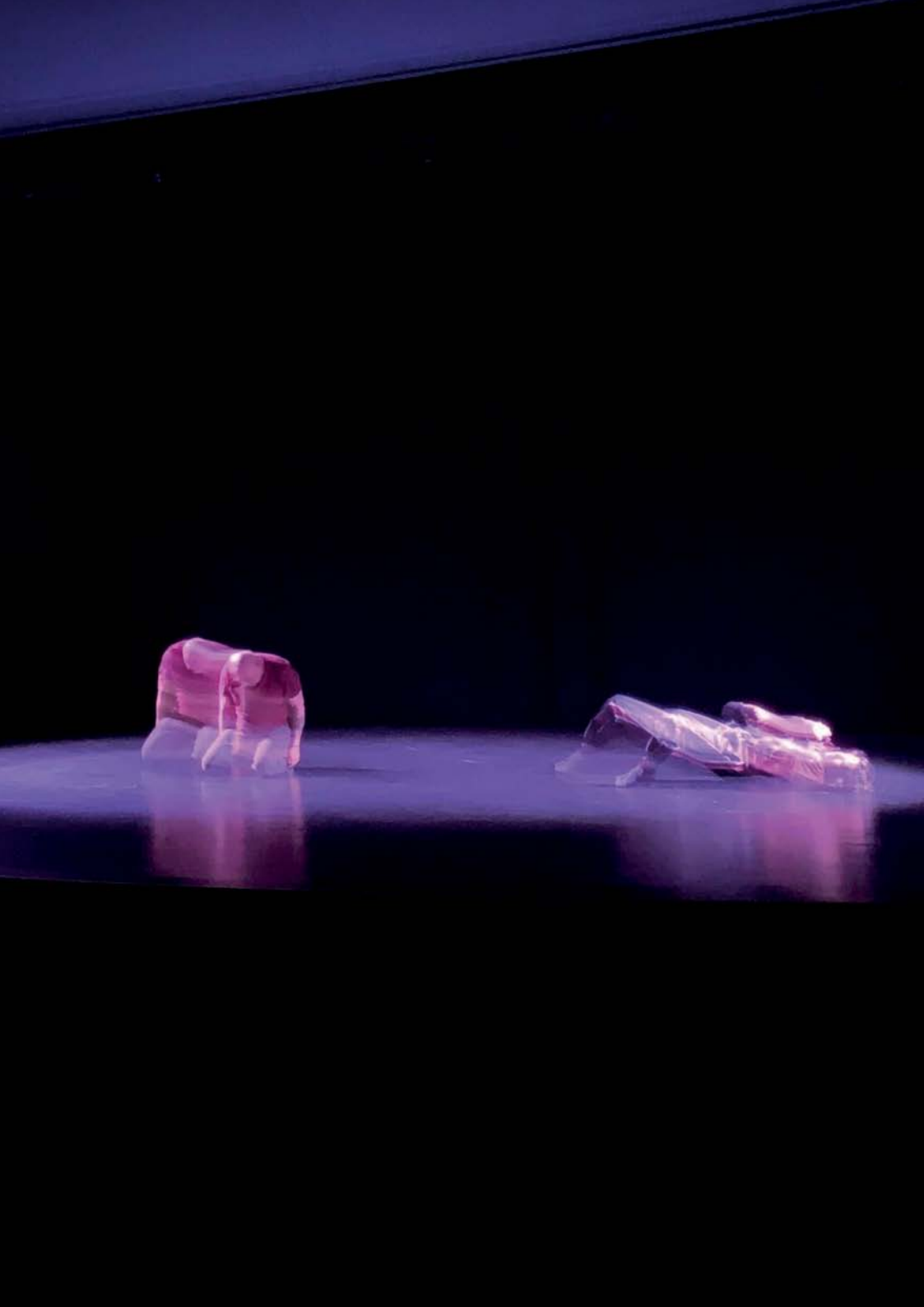
9.10 **CLAUSEN/DZIEMIDOK**
 Prowadzenie/Host Anna Sańczuk

10.10 **DA SILVA FERREIRA**
 Prowadzenie/Host Wojtek Ziemilski

11.10 **WIAK/WOŁOWIEC**
 Prowadzenie/Host Anna Sańczuk

12.10 **DZIKISTYL COMPANY**
 Prowadzenie/Host Anna Sańczuk

13.10 **GRIBAUDI**
 Prowadzenie/Host Aga Kozak

foto/photo: Louise Hanicque

STUDIO teatrgaleria

Scena/Stage **Malarnia**

6.10.2023 18:00

CLAUSEN/DZIEMIDOK (DE/PL) **BESTSELLER**

PREMIERA/PREMIERE

Czas trwania/Duration: **50 min**

+ **Aftertalk w języku angielskim/in English** 19:00

PL Tytuł spektaklu Rafała Dziemidoka i Martina Clausena „Bestseller” nawiązuje do ekonomicznego wymiaru dziedzictwa. Punktem wyjścia w pracy nad spektaklem była książka niedawno zmarłego profesora filozofii, ojca Rafała Dziemidoka. Na ile otrzymany po przodkach spadek zyskuje wymiar materialny? W jaki sposób jest on w stanie wzbogacić praktykę taneczną? Czy spuścizna może okazać się w równym stopniu dobrodziejstwem, co cieniem determinującym artystyczną autobiografię?

Po spektaklu zapraszamy na spotkanie z artystami prowadzone przez Annę Sańczuk.

EN The title of Rafał Dziemidok’s and Martin Clausen’s premiere, “Bestseller,” refers to the economic aspect of heritage. The performance is inspired by a book written by Rafał Dziemidok’s late father, a professor of philosophy. It raises questions about the material dimension of inheritance from our ancestors. How can this legacy enrich an individual’s dance practice? Can it act as both a boon and a burden, influencing one’s artistic autobiography?

After the performance, we cordially invite you to join us for an aftertalk session with the artists hosted by Anna Sańczuk.

Choreografia, taniec, kostiumy/Choreography, dance, costumes: **Martin Clausen, Rafał Dziemidok**

Muzyka/Music: **Johann Sebastian Bach**

Reżyseria światła/Light design: **Ewa Garniec**

Produkcja/Production: **Materia Łódź**

Koprodukcja/Co-production: **Ciało/Umysł, Centre Français de Berlin**

Premiera/Premiere: **6.10.2023**

→ Noty bio na/For bios go to www.cialoumysl.pl

foto/photo: José Caldeira

STUDIO teatrgaleria

Duża Scena/Stage

6.10.2023 20:00 | 7.10.2023 20:30

MARCO DA SILVA FERREIRA (PT) **BISONTE**

PREMIERA POLSKA/POLISH PREMIERE

Czas trwania/Duration: **60 min**

Dla widzów/Age: **12+**

Spektakl zawiera sceny nagości/The show contains nudity scenes

PL Histeria i melancholijna fiesta korowodu osobliwości Marco da Silva Ferreiry! Ze spokoju rodzi się rewolucja, gwałtowność uwalnia pieszczotę. W „Bisonte” granice płci zostają zatarte. Kultura plemienna miesza się z klubową, a taniec współczesny przeplata się z folkowym, towarzyskim i hip-hopem. Czy jesteśmy gotowi odsłonić intymność i zerwać heteronormatywny gorset? Jak demonstrujemy tożsamość, skoro tak niewiele o sobie wiemy? – pyta portugalski choreograf, który swoimi spektaklami podbija serca widzów na całym świecie.

EN Hysteria and a melancholic fiesta in Marco da Silva Ferreira’s parade of curiosities! From the apparent calmness comes a revolution, from the beast comes a caress. “Bisonte” blurs the boundaries of gender, fusing tribal culture with the vibrancy of club culture and intertwining contemporary dance with folk, social, and hip-hop elements. The Portuguese choreographer, who has won the recognition of audiences worldwide, poses profound questions: Are we prepared to expose our intimacy and shatter the constraints of heteronormativity? How can we express our identity when we still know so little about ourselves?

Reżyseria, choreografia/Direction, choreography: **Marco da Silva Ferreira**

Performerzy/Performers: **Duarte Valadares, Eric Santos, Leo Ramos, João Reis Moreira, Marco da Silva Ferreira, Piny**

Asystent reżysera/Assistant Artistic Director: **Pietro Romani**

Kierownictwo techniczne, reżyseria światła/Technical direction, light design: **Wilma Moutinho**

Realizacja światła/Light technician: **Teresa Antunes**

Reżyseria dźwięku/Sound design: **Rui Lima i Sérgio Martins**

Kierownictwo muzyczne/Musical direction: **Marco da Silva Ferreira, Rui Lima i Sérgio Martins**

Realizacja dźwięku/Sound technician: **João Félix**

Scenografia/Stage design: **Fernando Ribeiro**

Kostiumy/Costumes: **João Rôla i Marco da Silva Ferreira**

Producenci/Producers: **Joana Costa Santos, Mafalda Bastos**

Produkcja/Production: **P-ulso, Pensamento Avulso, Associação de Artes Performativas**

Dystrybucja/Diffusion: **Sarah De Ganck/Art Happens**

Premiera/Premiere: **11.01.2019**

→ Nota bio na/For the bio go to www.cialoumysl.pl

STUDIO teatrgaleriaScena/Stage **Malarnia**

7.10.2023 18:00

DOMINIKA WIAK (PL)

MISSPIECE

PREMIERA WARSZAWSKA/WARSAW PREMIERE

Czas trwania/Duration: **40 min**+ **Aftertalk w języku polskim/in Polish 19:40**Dostępne tłumaczenie na polski język migowy
Polish Sign Language interpretation available

PL „Misspiece” to solowy performans Dominiki Wiak, tancerki, performerki i choreografki młodego pokolenia. Wiak rozpoczyna proces poszukiwania własnego głosu i miejsca w świecie zdefiniowanych ról społecznych, binarnych podziałów, tworzonych przez mężczyzn „masterpieces”. Podejmuje śmiałą próbę rozszczęlnienia obowiązującego kanonu i odnalezienia w nim herstorii. W „Misspiece” ciało jest schronem uciskanego krzyku i źródłem jego wydobywania.

Zapraszamy na spotkanie z artystką po drugim spektaklu wieczoru.

EN “Misspiece” is a solo performance by Dominika Wiak, a young generation dancer, performer, and choreographer. Through this artistic creation, she embarks on a journey in search of her own voice and place in a world shaped by predefined social roles and binary divisions, molded by men’s “masterpieces.” Dominika fearlessly endeavors to break free from the constraints of established norms and find herstory within these confines. In “Misspiece”, the body becomes a sanctuary, containing the suppressed screams and serving as the source of their expression.

You are welcome to meet the artist after the second part of the evening.

Choreografia, wykonanie/Choreography, performance: **Dominika Wiak**

Dramaturgia/Dramaturgy: **Marcin Miętus**

Muzyka/Music: **Rafał Ryterski, Aleksander Wnuk** (live)

Reżyseria światła/Light design: **Klaudyna Schubert**

Rzeźba/Sculpture: **Dominika Wiak** (koncept/concept), **Jasna Iwan** (wykonanie/made by)

Produkcja/Production: **Krakowskie Centrum Choreograficzne – Nowohuckie Centrum Kultury, Fundusz**

Popierania Twórczości ZAIKS/Cracow Choreographic Center – Nowa Huta Cultural Center,

ZAIKS Creativity Support Fund

Wsparcie/Support: **Living Space Theatre**

Premiera/Premiere: **29.04.2022**

→ Nota bio na/For the bio go to www.cialoumysl.pl

fot./photo: Klaudyna Schubert

STUDIO teatrgaleria

Scena/Stage Malarnia

7.10.2023 18:00

MARTA WOŁOWIEC (PL) TENS

Czas trwania/Duration: **30 min**

W spektaklu został użyty efekt stroboskopu

This performance utilizes a strobe effect

+ **Aftertalk w języku polskim/in Polish 19:40**

Dostępne tłumaczenie na polski język migowy

Polish Sign Language interpretation available

PL W „Tens” Marta Wołowiec eksploruje temat ciała jako generatora, przekaźnika i odbiornika energii. Artystka poszukuje organiczności przepływu odczuć fizycznych i wibracji. Interesuje ją podążanie za głosem intuicji, zestrojenie ciała i umysłu. „Tens” (z ang. metoda przezskórnej elektrycznej stymulacji nerwów, stosowana w terapii przeciwbólowej) w tytule spektaklu sygnalizuje napięcie i uważność, a także siłę, którą można odnaleźć w głębokim wdechu i wydechu, stając mocno na nogach.

Po spektaklach „Misspiece” i „Tens” zapraszamy na spotkanie z artystkami prowadzone przez Annę Sańczuk.

EN In “Tens”, Marta Wołowiec explores the theme of the body as a generator, transmitter, and receiver of energy. Through her art, she seeks to discover the organic flow of physical sensations and vibrations. She is driven by the voice of her intuition and the harmony between the body and mind. The title “Tens” refers to the method of transcutaneous electrical nerve stimulation utilized in pain therapy, signaling both tension and mindfulness, as well as the strength that arises from deep inhaled and exhaled breaths, grounding oneself firmly on their feet.

After the performances, we invite you to an aftertalk with the artists hosted by Anna Sańczuk.

Choreografia, kostiumy/Choreography, costumes: **Marta Wołowiec**Performerzy/Performers: **Marta Wołowiec, Wojciech Kiwer**Muzyka/Music: **Wojciech Kiwer**Reżyseria światła/Light design: **Marta Wołowiec**Premiera/Premiere: **4.09.2020**→ Nota bio na/For the bio go to www.cialoumysl.pl

fot./photo: Maciej Zakrzewski

foto: Artur Cichura

STUDIO teatrgaleria

Scena/Stage **Malarnia**

8.10.2023 17:00

DZIKISTYL COMPANY (PL) **PAN ZARAZ**

PREMIERA WARSZAWSKA/WARSAW PREMIERE

Czas trwania/Duration: **45 min**

Dla widzów/Age: **12+**

+ **Aftertalk w języku polskim/in Polish 18:00**

PL Punktem wyjścia dla spektaklu „Pan Zaraz” jest postać Kalibana – antybohatera „Burzy” Szekspira. Autorzy spektaklu wchodzą w dialog zarówno z dramatem, jak i z innymi tekstami kultury, by dokonać oryginalnej charakterystyki współczesnego „kalibaństwa”. Wioleta Fiuk i Patryk Dariusz Gacki od lat tworzą autorski teatr tańca Dzikistyl Company, który w Polsce zasłynął oryginalnością opracowanej przez nich techniki, otwierającej kody tańca współczesnego na nowy rodzaj eksploracji.

Po spektaklu zapraszamy na spotkanie z artystami prowadzone przez Annę Sańczuk.

EN The play “Pan Zaraz” takes its inspiration from the character of Caliban, the anti-hero of Shakespeare’s “The Tempest.” In this performance, the creators engage in a dialogue not only with the original drama but also with various cultural texts. Their aim is to present a unique and contemporary characterization of “Calibanism.” Wioleta and Patryk have spent many years developing their original dance theatre, the renowned Dzikistyl Company, which has garnered fame in Poland for its innovative technique. Their approach unlocks the codes of contemporary dance to new avenues for exploration.

After the performance, we invite you to an aftertalk with the artists hosted by Anna Sańczuk.

Choreografia, wykonanie/Choreography, performance: **Wioleta Fiuk, Patryk Dariusz Gacki**

Reżyseria/Direction: **Patryk Dariusz Gacki**

Reżyseria światła/Light design: **Patryk Dariusz Gacki**

Realizator światła/Light technician: **Filip Ejsmont**

Wizualizacje/Visualizations: **Laura Adel**

Zrealizowano ze środków miasta Gdańska w ramach Stypendium Kulturalnego.

Produced with financial support from the city of Gdansk as part of the Cultural Scholarship program.

Premiera/Premiere: **30.05.2022**

→ Bio noty na/For bios go to www.cialoumysl.pl

foto./photo: Matteo Maffesanti

STUDIO teatrgaleria

Duża Scena/Stage

8.10.2023 19:00

SILVIA GRIBAUDI (IT) GRACES

PREMIERA POLSKA/POLISH PREMIERE

Czas trwania/Duration: **60 min**

+ **Aftertalk w języku angielskim/in English 20:00**

Dostępne tłumaczenie na polski język migowy
Polish Sign Language interpretation available

PL W autoironicznym kwartecie włoska prorokini wyzwolonego ciała poetycko i z humorem kwestionuje stereotypowe kanony piękna. „Graces” to spektakl zainspirowany rzeźbą „Trzy Gracje” Antonia Canovy, przedstawiającą córki Zeusa. W spektaklu zastępują je trzech tancerze-adonisi towarzyszący Silvii Gribaudo, która podnosi niedoskonałość do rangi sztuki. Lekko, z dystansem, z głęboko empatycznym podejściem zaprasza publiczność do zabawy.

Po spektaklu zapraszamy na spotkanie z artystami prowadzone przez Agę Kozak.

EN In this self-deprecating quartet, the Italian prophet of the liberated body fearlessly challenges the stereotypical canons of beauty, all with a blend of humor and poetry. “Graces” takes its inspiration from Antonio Canova’s sculpture “Three Graces,” which depicts the daughters of Zeus. However, in this performance, they are replaced by three Adonis dancers, accompanied by Silvia herself, who elevates imperfection to the rank of art through her comic style. With a light-hearted and distant perspective, and a deeply empathetic approach, Silvia warmly invites the audience to join in the performance.

After the performance, we invite you to an aftertalk with the artists hosted by Aga Kozak.

Choreografia/Choreography: **Silvia Gribaudo**

Dramaturgia/Dramaturgy: **Silvia Gribaudo, Matteo Maffesanti**

Performerzy/Performers: **Silvia Gribaudo, Siro Guglielmi, Matteo Marchesi, Andrea Rampazzo**

Reżyseria światła/Light design: **Antonio Rinaldi**

Kierownik techniczny/Technical director: **Leonardo Benetollo**

Obsługa techniczna/Assistant technician: **Theo Longuemare**

Kostiumy/Costumes: **Elena Rossi**

Produkcja/Production: **Associazione Culturale ZEBRA**

Koprodukcja/Co-production: **Santarcangelo dei Teatri**

Dofinansowano/Supported by: **Ministero della Cultura**

Premiera/Premiere: **28.06.2019**

→ Nota bio na/For the bio go to www.cialoumysl.pl

TRANSGRESJA CIAŁ I UMYSŁÓW/Transgression of Bodies and Minds

Jagoda Ignaczak

PL Świat tańca, ze swej istoty dynamiczny i progresywny, wciąż zmienia swe oblicze – nie tylko w kategoriach technicznych, stylistycznych i gatunkowych. Wchodzi także w obszary tematów i ekspresji przez długi czas funkcjonujących w sferze tabu.

Wiek XX przeddefiniował taniec, gruntownie go przeanalizował i ustalił na nowo jego pozycję. W wieku XXI, po latach eksperymentów, w których podejmowano między innymi próby wszechstronnego przebadania możliwości ludzkiego ciała, zdefiniowania nowego podejścia do ruchu, współistnienia różnych dziedzin sztuki, a także zaprzeczenia temu wszystkiemu, tradycyjny podział genologiczny stracił pierwotny sens. Zatarły się sztywne granice zadań, zmieniły relacje i wymagania wyznaczane coraz bardziej wszechstronnym tancerzom i tancerkom oraz choreografom i choreografkom, którzy wychodzą poza rolę bezwzględnych kompozytorów form tanecznych. Ta zmiana zaczyna dotyczyć również nietykalnej przez wieki pozycji widza, który w nowej funkcji nierzadko pojawia się na scenie podczas spektaklu.

Wykorzystując zdobytą wolność, taniec zaczął wyzwalać także ciało i zmierzać w kierunku nowej sztuki. Studiowanie historii tańca wymaga dziś nie tylko umiejętności wnikania w różne zjawiska w wertykalnym porządku chronologicznym, ale także dostrzegania i wskazywania procesów toczących się pozornie poza porządkiem kojarzonym ze sztuką.

Taniec ma także silne związki z chorobą i medycyną. Jednym z najbardziej wyrazistych tego przejawów jest choreomania, porównywana z epidemią grupowa mania taneczna, która mimo starań badaczy wciąż pozostaje jednym z najbardziej tajemniczych fenomenów w nowożytnej historii Europy. Choreomania była zjawiskiem powszechnym, choć opisy jej przypadków pochodzą głównie z Niemiec, Francji, Holandii i Polski. Zwykle zaczynała się od jednej bądź kilku osób, które opanowywał przymus tańczenia, by

z biegiem dni, a niekiedy tygodni, zagarniać nawet kilkusetosobowe, przemieszczające się grupy, które kontynuowały taniec aż do wyczerpania, a niekiedy śmierci.

W kontrze do niszczycielskich skutków, jakie niosła choreomania, sytuują się różne modele choreoterapii, instynktownie praktykowanej od zarania dziejów tańca, której terapeutyczną przydatność odkryto na nowo w wieku XX. Sanacyjna funkcja tańca znana jest niemal tak długo jak sam taniec. Rytuały ruchowe od początku cywilizacji służyły wyrażaniu silnych emocji i pomagały rozładować napięcia z nimi związane. Oparte na badaniach naukowych role i cele choreoterapii zostały opracowane i zastosowane w praktyce w latach czterdziestych XX wieku w USA. Praktykowanie tańca w terapii to obecnie jeden z najbardziej dynamicznych kierunków jego rozwoju, skutecznie odpowiadający na potrzeby społeczeństwa przebudzowanego i atakowanego przez destrukcyjne narracje.

Związki ciała i umysłu od czasów Kartezjańskiego podziału na „substancje duchowe i substancje cielesne” utrwalają świadomość konieczności holistycznego postrzegania istoty ludzkiej i takiej formy praktykowania jej ekspresji. W konsekwencji otworzyło to i zdynamizowało współczesny taniec, dało odwagę artystom i terapeutom do uruchomienia postawy transgresyjnej, do przekraczania coraz szybciej dezaktualizujących się linii podziałów genologicznych i formalnych.

Fragmety tekstu Jagody Ignaczak, którego całość w językach polskim i angielskim prezentujemy na stronie www.cialoumysl.pl

EN The realm of dance is intrinsically dynamic and progressive, undergoing continual transformations. These changes are not limited to technique, style, and genre. Dance also extends beyond traditional boundaries, often delving into subject matter and expressions that were once considered taboo.

The 20th century redefined dance, scrutinizing and reshaping its standing in profound ways. In the 21st century, following years of experimentation within the broad domain of contemporary dance — which included attempts to holistically explore the potential of the human body, devise a novel approach to movement, foster the coexistence of various art forms, as well as to deny all that — the conventional genre categorizations have lost their original significance. The rigid delineations of roles have become blurred, transforming relationships and expectations for increasingly versatile dancers and choreographers, who are transcending their traditional roles as strict

composers of dance forms. This evolution also begins to extend to the spectator's position, a domain that has remained off-limits for centuries, with audience members now often invited to share the stage during performances.

Seizing the newfound freedoms, dance has also begun to emancipate the body, setting a course towards new art. To study the history of dance today requires the ability to navigate various phenomena, not only in a vertical, chronological sequence, but also to perceive and identify processes that seemingly occur outside the conventional order associated with art.

Dance also has strong ties to illnesses and medicine. One of the most striking manifestations of this is choreomania, a group dance frenzy likened to an epidemic, which remains one of the most enigmatic phenomena in modern European history despite exhaustive research efforts. Choreomania was relatively widespread, although the reported cases predominantly pertain to Germany, France, the Netherlands, and Poland. Typically, it would start with one or a few individuals compelled to dance, and over the span of days, and sometimes weeks, it would attract hundreds more, forming roving groups that continued to dance until exhaustion, and in some cases, until death.

In contrast to the destructive impact of choreomania, there exist various models of choreotherapy, instinctively practiced since time immemorial, whose therapeutic benefits were rediscovered in the 20th century. The restorative function of dance has been recognized almost as long as dance itself. Since the dawn of civilization, movement rituals have been employed to express intense emotions and assist in alleviating the tension associated with them. Research-based roles and objectives of choreotherapy were formulated and implemented in the 1940s in the USA. The practice of dance in therapy is currently one of the most dynamically evolving aspects of the field, effectively responding to the needs of a society that is overstimulated and assailed by destructive narratives.

The relationship between body and mind, stemming from Descartes' division into "spiritual and corporeal substances," has reinforced the awareness of the need for a holistic understanding of the human being and this form of expressing oneself. Consequently, this understanding has invigorated and dynamized contemporary dance, encouraging artists and therapists to adopt a transgressive approach, to traverse increasingly archaic genre and formal boundaries.

Excerpts from a text by Jagoda Ignaczak. The full version is available in Polish and English at www.cialoumysl.pl

INSTALACJA/Installation

STUDIO teatrgaleria

Foyer

6–8.10.2023 10:00–22:00

Wstęp wolny/Free admission

Rubiane Maia (BR/UK) Let's Talk About Care | 200 Questions POROZMAWIAJMY O TROSCE | 200 PYTAŃ

Instalacja dźwiękowa – dostępna w językach polskim, angielskim i portugalskim

Sound installation – available in Polish, English and Portuguese

PL Brazylijska artystka Rubiane Maia zaprasza do refleksji nad pojęciem troski. O czym myślimy, kiedy mówimy o trosce? Mimo że liczne jej obrazy wypełniają naszą wyobraźnię, a jej doświadczenie obejmuje wiele sytuacji z naszego życia od narodzin do śmierci, pojęcie to pozostaje obszerne i ambiwalentne tak na poziomie indywidualnym, jak i zbiorowym. Po pandemii trudno mówić o trosce bez uwzględnienia wpływu współczesnego trybu życia na stan psychiczny społeczeństwa, jego kondycję i proces zdrowienia. Jak w przypadku każdego pytania, jego podstawową funkcją jest prowokowanie reakcji słownej, myśli, ruchu, echa. Dlatego nie chodzi tylko o poszukiwanie i znajdowanie odpowiedzi, lecz o poszerzenie możliwości zadawania coraz to większej liczby pytań. „200 pytań” powstało jako tekst, następnie przybrało formę warsztatu, teraz z kolei stanie się dźwiękową instalacją.

EN Brazilian artist Rubiane Maia prompts us to reflect on the notion of care. What do we envision when we talk about care? Despite the multitude of images that flood our imaginations, and a myriad of situations from our personal experiences that span from birth to death, this notion remains vast and ambivalent on both an individual and collective scale. Post-pandemic, discussing care is challenging without considering the impact of the contemporary lifestyle on society's mental health, its current state, and the healing process. Similar to any question, its primary function is to elicit a verbal response, thought, movement, or echo. Consequently, it isn't solely about searching for and discovering answers, but also about enhancing the capability to pose an increasing number of questions. "200 Questions" originated as a text, later morphing into a workshop, and is now set to become a sound installation.

foto./photo Tete Rocha

Rubiane Maia (BR/UK) – artystka transdyscyplinarna i niezależna badaczka. Mieszka w Wielkiej Brytanii. Ukończyła studia z zakresu sztuk wizualnych oraz psychologię instytucjonalną na Uniwersytecie Federalnym Espírito Santo w Brazylii. Jej prace są hybrydą performansu, obrazu i tekstu; zajmuje się też rysunkiem, malarstwem i kolażem oraz filmem. Interesuje ją ciało, głos, pamięć, materia organiczna. Swoje badania koncentruje wokół stanów percepcji, synergii i uzdrawiania, które obejmują relacje współzależności między ludźmi a roślinami i minerałami. Prowadzi badania, zwracając uwagę na specyfikę kontekstu danego miejsca, krajobraz i środowisko.

Rubiane Maia (BR/UK) – transdisciplinary artist and independent researcher currently residing in Great Britain. She holds a degree in visual arts and institutional psychology from the Federal University of Espírito Santo in Brazil. Her work blends elements of performance, image, and text; she also engages in drawing, painting, collage, and film. She is interested in the exploration of the body, voice, memory, natural phenomena, and organic matter. Her research gravitates around states of perception, synergy, and healing, incorporating the interdependent relationships between humans, plants, and minerals. She conducts her investigations focusing on the unique context of a particular location, landscape, and environment.

Porozmawiajmy o trosce | 200 pytań

Let's Talk About Care | 200 Questions

Koncepcja i tekst/Concept and Text: Rubiane Maia

Oryginalny głos (EN/PT)/Original Voice (EN/PT): Rubiane Maia

Głos polski/Polish Voice: Paulina Szczęsna

Nagranie audio (EN)/Audio Recording (EN): Manuel Vason

Tłumaczenie na język polski/Translation into Polish: Emilia Cholewicka

Podziękowania/Credits: Project initially funded and supported by Chinasa Vivian Ezugha, former Co-director of the Live Art Development Agency (LADA), UK

STUDIO teatrgaleria

Modelatornia

6.10.2023 10:00–14:30

Wstęp wolny/Free participation

Kasia Wolińska (PL/DE) JAK TAŃCZYĆ?/How To Dance?

Warsztat dobrej kultury w tańcu prowadzony w języku polskim
A workshop on a better work culture in dance held in Polish

- PL** Punktem wyjścia warsztatu będzie praca berlińskiej Grupy Roboczej zainicjowanej przez choreografkę Kasię Wolińską i Mateusza Szymanówkę. Dwuletni cykl spotkań i rozmów zaowocował wydaniem w grudniu 2022 publikacji „How to (Make) Dance in Berlin – A Toolbox for a Better Work Culture in the Independent Dance Scene”. Motyw przewodni warsztatu to relacja jednostki z wykonywaną pracą i związanymi z nią doświadczeniami. Wolińska zainicjuje wymianę doświadczeń, pracę w grupach i krytyczną dyskusję o tym, co składa się na kulturę pracy i wymaga poprawy, zmiany i sformułowania. Pomocą będą zestawy pytań, strategie i metody wypracowane przez Grupę Roboczą. Dalekosiężnym celem warsztatu jest zapoczątkowanie procesu transformacji kultury pracy na scenach tańca w Polsce, zarówno na poziomie lokalnym, jak i narodowym. Warsztat otwarty dla osób pracujących w tańcu: tancerki, choreografki, dramaturżki, producentki, organizatorki, edukatorki itp. zainteresowanych tematem kultury pracy, jej krytyczną analizą oraz poprawą warunków pracy i zmianą perspektywy środowiska tańca.
- EN** The starting point for the workshop will be the work of the Berlin Working Group initiated by choreographer Kasia Wolińska and Mateusz Szymanówka. The workshop will be centered around the relationship between the individual and their work, as well as the experiences that arise from this dynamic. She will initiate an exchange of experiences, foster collective work, and stimulate a critical dialogue around the elements that form work culture and those that need improvement, change, and clearer articulation. The workshop is open to individuals involved in the dance scene: dancers, choreographers, playwrights, producers, organizers, educators, and others interested in critically examining work culture, advocating for improved working conditions, and changing the perspective of the dance environment.

Projekt współfinansowany/Co-financed by the British Council

→ Nota bio na/For bio go to www.cialoumysl.pl

STUDIO teatrgaleria

Modelatornia

6.10.2023 15:00–17:00

Wstęp wolny/Free participation

Amy Draper (UK) Menstrual Cycle Awareness in the Creative Process/**CYKL MENSTRUACYJNY W PROCESIE KREACJI**

Warsztat prowadzony w języku angielskim/Workshop in English

- PL** Jakie korzyści uczestnikom i ich otoczeniu może przynieść proces kreacji, który uwzględnia cykl menstruacyjny? Podczas warsztatu reżyserka teatralna i trenerka Amy Draper będzie demaskować obawy i tabu, jakie towarzyszą rozmowie o cyklu przeniesionej do miejsca pracy. Omówi „wewnętrzne pory roku” (zarys miesięcznych energii), dostarczając w ten sposób uczestnikom narzędzi do rozmowy, wzmacniając ich pewność siebie i zaciekawienie tematem. Proces kreacji może stać się praktyką dobrego samopoczucia, poszerzać świadomość, poprawiać poczucie bezpieczeństwa, produktywność i koncentrację, pogłębiać uważność na siebie i innych w środowisku pracy. Warsztat skierowany jest do wszystkich, którzy pracują twórczo jako liderzy zespołu czy indywidualni artyści. Odpowiedni dla osób w każdym wieku i każdej płci, miesiączkujących i niemiesiączkujących.
- EN** What advantages could integrating an awareness of the menstrual cycle into the creative process offer participants and their environment? In this workshop, Amy Draper, theatre director and coach, will confront the anxieties and taboos that often overshadow discussions about the menstrual cycle in the workplace. She will explore the concept of Inner Seasons (an outline of different monthly energies), thereby equipping participants with tools to stimulate dialogue, boost their confidence, and foster a curiosity about the subject. The creative process can evolve into a practice of well-being, expand awareness, instill a sense of security, as well as enhance productivity, and focus, and promote a deeper mindfulness of oneself and others in the work setting. The workshop is open to everyone working in a creative role, whether as a team leader or an individual artist. It welcomes participants of all ages and genders, both menstruators and non-menstruators.

→ Nota bio na/For bio go to www.cialoumysl.pl

STUDIO teatrgaleria

Modelatornia

7.10.2023 12:00–14:00 + 15:00–17:00

Wstęp wolny/Free admission

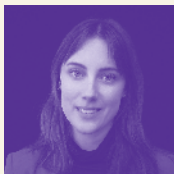
WELL-BEING. WELL-ART. WELL-DANCE

Międzynarodowy panel dyskusyjny w języku angielskim
/International panel discussion in English

Udział biorą/Participants: **Emilia Cholewicka** (moderatorka/moderator),
Małgorzata Dzierżon (moderatorka/moderator), **Amy Draper**,
Rafał Dziemidok, **Jagoda Ignaczak**, **Erin Sanchez**, **Marta Wołowicz**,
Paulina Wycichowska, **Simo Vassinen**

PL Artysta, często uznawany za postać pełną kontrastów, budzi skrajne emocje jako człowiek i jako twórca. O artystach tańca wiemy mniej, jest o nich ciszej. Jednak nie są oni wolni od stereotypów określających prawdziwego artystę jako szalonego, cierpiącego, pełnego namiętności, wzniosłych uczuć, melancholii. To uczucia-atributy, które cieszą się społecznym uznaniem, są interpretowane jako oznaka geniuszu. O ile dobrostan widza znajduje swoje miejsce w dyskursie artystycznym czy społecznym, istnienie, a przede wszystkim tworzenie dobrostanu artysty tańca, warunków i kultury jego pracy próbowano do tej pory przemilczać. W dobie ujawniania sytuacji represyjnych rozpoczynamy rozmowę o zdrowiu psychicznym tych, którzy taniec tworzą. Kiedy praca twórcza staje się radością i dobrodziejstwem, a kiedy przekleństwem i cierpieniem?

EN The artist, often perceived as a figure of stark contrasts, stirs extreme emotions both as an individual and a creator. In comparison, we know less about dance artists; their presence tends to be more subtle. However, they too are not exempt from stereotypes that depict a “true” artist as eccentric, tormented, impassioned, overflowing with profound feelings and melancholy. It’s these traits that garner social recognition and are interpreted as signs of grand genius. While the well-being of spectators has a place in artistic and social discourse, the existence and, critically, the nurturing of a dance artist’s well-being – their work conditions and culture – has largely remained unspoken. In an era marked by exposing repressive situations, we start a conversation centered around the mental health of those who create dance. When does the act of creation transition from being a source of joy and blessing to becoming a curse and source of suffering?

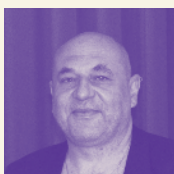
dra Emilia Cholewicka (PL) – ekonomistka kultury, kulturoznawczyni, adiunktka na Uniwersytecie SWPS, pracowniczka Centrum Badań nad Gospodarką Kreatywną; tancerka, absolwentka Szkoły Baletowej w Warszawie. Naukowo zajmuje się rynkiem pracy artystek i artystów, kobietami na rynku pracy, związkami ekonomii, kultury i sztuki, a także zagadnieniami z dziedziny *dance studies*, *women* i *feminist studies*. Moderatorka panelu.

Emilia Cholewicka, PhD (PL) – cultural economist and cultural expert, currently serving as an Assistant Professor at SWPS University and a member of the Center for Research on the Creative Economy. She is also a dancer and an alumna of the Ballet School in Warsaw. Her academic work is centered around the labor market for artists, women's participation in the labor market, the interplay between economy, culture, and art, as well as dance studies, women's and feminist studies. The panel's moderator.

Amy Draper (UK) – reżyserka teatralna, trenerka i trenerka kobiet. Reżyserowała projekty od świetlic po Royal Shakespeare Company. Jej pasją jest tworzenie nowego teatru muzycznego. Jest doświadczonym praktykiem edukacyjnym m.in. w RSC i National Theatre. Regularnie prowadzi warsztaty dla uniwersytetów i szkół teatralnych, takich jak Bath Spa University, gdzie jest wykładowczynią. Podczas panelu chce zwrócić uwagę na świadomość zdrowia menstruacyjnego jako istotnego czynnika wpływającego na indywidualne samopoczucie artystki oraz grupy, a także na twórczy proces.

Amy Draper (UK) – theatre director, coach and women's coach. She has an extensive portfolio of directing projects, which spans from community centers to stages such as the Royal Shakespeare Company. Her passion lies in creating new musical theatre. Amy is a seasoned educational practitioner, having gained experience at institutions like the RSC and the National Theatre. She regularly runs workshops for universities and drama schools, including Bath Spa University, where she also holds a lecturer position. During the panel, Amy aims to highlight the significance of menstrual health awareness as a crucial factor influencing both individual and group well-being of artists, as well as the creative process.

Rafał Dziemidok (PL/DE) – polski choreograf, performer, pisarz. Tworzy projekty autorskie, pracuje w teatrze, operze, filmie, pisze teksty teatralne. Studiował taniec i prawo – w Polsce, na Węgrzech i w USA. Tańczył z Dada von Bzdülów, Gdańskim Teatrem Tańca i węgierską Compagnie Yvette Bozsik. Współtworzy grupę artystyczną Koncentrat. Podczas panelu podzieli się doświadczeniem praktyki tanecznej, zwracając uwagę na dysfunkcyjny system.

Rafał Dziemidok (PL/DE) – a Polish choreographer, performer, and writer. He works in theatre, opera, film and writes play scripts. Having studied dance and law in Poland, Hungary, and the USA, he has danced with companies such as Dada von Bzdülów, the Gdańsk Dance Theater, and Hungary's Compagnie Yvette Bozsik. Additionally, he is a co-creator of the artistic group Koncentrat. During the panel, he will share his experiences of dance practices that expose dysfunctional systems.

Małgorzata Dzierżon (PL/UK) – choreografka, producentka i pedagożka tańca. Kierowniczką Baletu Opery Wrocławskiej. Występowała na renomowanych scenach z zespołami takimi jak Rambert, Gothenburg Ballet i Royal Danish Ballet oraz gościnnie z Wayne'em McGregorem i Ballet Boyz. Wykładała w Royal Academy of Dance, a także gościnnie w Royal Ballet School i Central School of Ballet w Londynie. Była artystką rezydentką w Akademii Sztuk Performatywnych w Hongkongu, pracowała przez wiele lat jako dyrektorka artystyczna i producentka z zespołami Fertile Ground i New Movement Collective w Wielkiej Brytanii. Moderatorka panelu.

Małgorzata Dzierżon (PL/UK) – choreographer, producer and dance teacher, she currently serves as the Director of Wrocław Opera Ballet. She has performed on some of the most renowned stages, with companies such as Rambert, Gothenburg Ballet, and Royal Danish Ballet, and as a guest artist with Wayne McGregor and Ballet Boyz. She has been a lecturer at the Royal Academy of Dance, as well as a guest lecturer at the Royal Ballet School and the Central School of Ballet in London. She was an Artist-in-Residence at the Hong Kong Academy of Performing Arts, and has worked for many years as Art Director and Producer with Fertile Ground and New Movement Collective in the UK. The panel's moderator.

Jagoda Ignaczak (PL) – filolożka polska, teatrolożka, historyczka tańca. Działalność zawodową rozpoczęła jako pedagożka w Klinice Psychiatrycznej AM w Łodzi. W latach 1987–1997 była starszą asystentką w Zakładzie Dramatu i Teatru UŁ. Od 1989 do 2016 kierowniczką literacką, dramaturżką i rzeczniką prasową Polskiego Teatru Tańca. Wykładowczyni Studiów Teorii Tańca na UMFC w Warszawie i na kierunku taniec w AWF w Poznaniu. W panelowym wystąpieniu przyjrzy się sztuce tańca jako sztuce transgranicznej i zjawisku społecznemu, niewolnemu od sytuacji represyjnych, rewidując postawy i definicje obecne w historii tańca XX i XXI wieku.

Jagoda Ignaczak (PL) – Polish philologist, theatre scholar, and dance historian. Jagoda began her professional career as a teacher at the Psychiatric Clinic of the Medical Academy in Łódź. From 1987 to 1997, Senior Assistant at the Department of Drama and Theater at the University of Łódź. Between 1989 and 2016, she was the literary director, playwright, and spokesperson for the Polish Dance Theatre. Jagoda is a lecturer for Studies in Dance Theory at the Chopin University of Music in Warsaw, as well as in the field of dance at the Academy of Physical Education in Poznań. In her panel piece, she will examine the art of dance as a cross-border art form and a social phenomenon, which is not exempt from repressive situations. She intends to revise the attitudes and definitions in the history of dance in the 20th and 21st centuries.

Erin Sanchez (UK) – rzeczniczka, edukatorka i badaczka zdrowia fizycznego i psychicznego tancerzy. Współautorka książki „Performance Psychology for Dancers”. Prowadzi kursy Empowering Dance© dla nauczycieli oraz warsztaty dla profesjonalistów i studentów tańca. Zarządza brytyjskim Narodowym Instytutem Medycyny Tańca i Nauki o Tańcu (NIDMS) oraz działem ds. zdrowia, dobrostanu i performansu w One Dance UK – organizacji zrzeszającej brytyjskich działaczy i ekspertów z sektora tańca. Podczas panelu podzieli się swoim doświadczeniem wspierania tancerzy w ich zdrowiu psychicznym, rozwoju i karierze.

Erin Sanchez (UK) – advocate, educator, and researcher specializing in the physical and mental health of dancers. Erin is the co-author of the book “Performance Psychology for Dancers” and conducts Empowering Dance© courses for teachers, as well as workshops for dance professionals and students. She is the Manager of UK’s National Institute of Dance Medicine & Science (NIDMS) and serves as the Manager of Health, Wellbeing, and Performance at One Dance UK, an organization comprised of British activists and experts in the dance sector. During the panel discussion, she will share her experiences in supporting dancers in their mental health, development, and career progression.

Marta Wołowicz (PL) – performerka, choreografka, tancerka, pedagożka i menedżerka tańca. Kierowniczka Krakowskiego Centrum Choreograficznego w Nowohuckim Centrum Kultury. Tworzy solo i kolektywnie; w pracach choreograficznych eksploruje temat energii i ruchu progresywno-transowego. Podczas panelu zwróci uwagę na presję związaną z wykonywaniem zawodu, nieprzewidywalność, brak zdrowej rutyny, nadmierną odpowiedzialność, a także na ideę zrównoważonego rozwoju w obrębie pracy własnej.

Marta Wołowicz (PL) – a performer, choreographer, dancer, educator and dance manager. She is the Head of the Krakow Choreographic Center at the Nowa Huta Cultural Center. Her artistic endeavors span solo and collective creations. Her choreographic works focus on exploring the theme of energy and progressive-trance movement. During the panel, she will address the pressures inherent in the profession, its unpredictability, the lack of a healthy routine, excessive responsibility, as well as the concept of sustainable development within one’s personal work.

ad. dr Paulina Wycichowska (PL) – kierowniczka Zakładu Tańca AWF w Poznaniu. Choreografka, nauczycielka akademicka, pedagożka tańca i tancerka, arteterapeutka. Interesuje ją holistyczne i interdyscyplinarne podejście do człowieka, procesów nauczania i uczenia się, uprawiania i upowszechniania sztuki. Prowadzi zajęcia związane z tańcem, a także treningi uważności i kreatywności w ramach warsztatów rozwojowych.

Podczas panelu skoncentruje się na temacie budowania i jakości empatycznej relacji poprzez praktykę – doświadczanie tańca i świadomego ruchu.

Paulina Wycichowska, PhD, Assistant Professor (PL) – Head of the Dance Department at the Poznań University of Physical Education. A choreographer, academic teacher, dance instructor, dancer, and art therapist, she is interested in a holistic and interdisciplinary approach to individuals, teaching and learning processes, as well as the practice and dissemination of art. Along with dance classes, she provides mindfulness and creativity training as part of her developmental workshops. During the panel, her focus will be on cultivating and enhancing empathic relationships through the practice and experience of dance/ conscious movement.

Simo Vassinen (FI/DE) – tancerz, performer, pisarz, tłumacz i body worker. W swoich pracach łączy transcendencję tańca i kultury rave z psychoanalizą, medytacją dynamiczną, pracą z ciałem i futurologią. Brał na warsztat m.in. emocje związane ze zmianami klimatu i Konkurs Piosenki Eurowizji. Prowadzi badania nad zdrowiem psychicznym tancerzy, m.in. przy stowarzyszeniu ludzi tańca ZTB Berlin. Podczas panelu podzieli się przemyśleniami na temat emocjonalnego i psychicznego życia tancerzy podczas pandemii w oparciu o własne badania i wywiady, a także refleksją nad niezbędnymi praktykami ciała w miesiącach izolacji oraz opowie o rozkwicie kultury tańca.

Simo Vassinen (FI/DE) – dancer, performer, writer, translator and body worker. In his works, Simo integrates the transcendence of dance and rave culture with psychoanalysis, dynamic meditation, body work, and futurology. Previously, he has explored emotions related to climate change and the Eurovision Song Contest. As part of his investigations into the mental health of dancers, Simo collaborates with the dance people association, ZTB Berlin. During the panel, he will share his research and insights into the emotional and mental well-being of dancers in Berlin during the pandemic. He will further reflect on essential body practices during periods of isolation and discuss the evolution of dance culture.

Kuratorki/Curators: **Emilia Cholewicka, Edyta Kozak, Aleksandra Rembowska**

Projekt współfinansowany/Co-financed by the British Council

Partner: **Warszawskie Obserwatorium Kultury/Warsaw Observatory of Culture**

Autorzy zdjęć na stronach 28-31/Photos © on pages 28-31: Nikodem Szymański SWPS, Camilla Adams, Louise Hanicque, Pablo Martinez Mendez, Leszek Zadoń/Fresh Frame, Dani Bower, Klaudyna Schubert, Arch. prywatne/Private Archive, Lea Kieffer.

ZESPÓŁ C/U/TEAM C/U

Dyrektor artystyczna/Artistic Director
Edyta Kozak

Dyrektor zarządzająca/Managing Director
Anna Szaniawska

Strategia komunikacji i promocji
/Head of Marketing and Communication
Katarzyna Orzeszek-Koroblewska

Koordynatorka festiwalu/Festival Coordinator
Aleksandra Rembowska

Kontakt z mediami/Media Relations
Edyta Sudoł

Media społecznościowe, rozwój publiczności
/Social Media, Audience Development
Anna Cygankiewicz

Dyrektor techniczny/Technical Director
Tomasz Opęchowski

Obsługa zaproszeń/Invitations
Katarzyna Hancke

Koordynatorka wolontariatu/Volunteer Coordinator
Małgorzata Wilczyńska

Kierowniczka warsztatów/Workshop Manager
Olga Przepiórkiewicz

Ambasador głuchej publiczności/Deaf Audience
Ambassador
Daniel Kotowski

Grafika/Graphic Design
Robert Czajka

Wideo/Video
Bartek Woszczyński/B'cause Film Production

WWW/Website
**Katarzyna Orzeszek-Koroblewska,
Marek Czapiński**

Dokumentacja fotograficzna/Photos
Marta Ankiersztejn

Księgowość/Accounting Services
**Agnieszka Boniakowska EKSPERT
Kancelaria Rachunkowo-Podatkowa**

Obsługa prawna/Legal Services
**BWHS Wojciechowski Springer i Wspólnicy sp.k.
Agnieszka Kądziela-Piasecka**

oraz

Wolontariusze C/U/C/U Volunteers

Zespół Teatru STUDIO/STUDIO Theatre Team

ZESPÓŁ GAZETY/FESTIVAL MAGAZINE TEAM

Koncepcja/Concept: **Edyta Kozak,
Katarzyna Orzeszek-Koroblewska**
Redakcja/Editing: **Aleksandra Rembowska**
Teksty/Texts: **Jagoda Ignaczak, Edyta Kozak,
Katarzyna Orzeszek-Koroblewska,
Aleksandra Rembowska**

Projekt graficzny/Graphic Design: **Robert Czajka**

Korekta/Proofreading: **Joanna Targoń**

Tłumaczenie/Translation: **Jakub Tłuścik**

Druk: **GRIST 99 Sp. z o. o.**

ORGANIZATOR

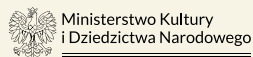

PARTNERZY

STUDIO
teatrgaleria

FINANSOWANIE

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Taniec”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

PATRONI MEDIALNI

chillizet

taniecPOLSKA

didaskalia
głoska teatrów

e-teatr.pl

strona tańca

TANIEC

MIJSCIE FESTIWALU/FESTIVAL'S VENUE

STUDIO teatrgaleria, Warszawa, pl.Defilad 1

BILETY/TICKETS

Ceny/Prices: **100–30 PLN**

Do nabycia/Available at STUDIO teatrgaleria

+ online: **teatrstudio.pl + kicket.pl + cialoumysl.pl**

22
CU

utulenia

www.cialoumysl.pl

ISBN 978-83-928881-5-4